

JAZ, COPRNIK JAKOB

Kot coprnik bi bil takle: živel v hiši, stari sto let in kot mlad zeleno-kožni coprnik vadal različne uroke - no v bistvu samo enega, edinega, ki bi ga znal. Živel bi na osamljenem hribu z mojo metlo in čarovniškim ljubljjenčkom (verjetno bi bil orel) vse svoje življenje.

Vrnimo se k čaranju. Imel bi eno željo in sicer to, da bi začaral mesto, ki bi bilo pod hribom tako, da bi nehalo spuščati strupene pline v zrak, ker bi to uničevalo moje mesojede rastline. Tako bi mi to uspelo: najprej bi se s svojo zvesto čarovniško palico privadil in navadil urok odstranitve. Potem bi skočil na metlo in se zapeljal nad mesto. Od tam bi imel odličen razgled na mesto. V mestu bi poiskal tovarno, ki izdeluje nevarne kemične spojine in pri tem spušča v zrak neprečiščen strupen plin. S palico bi nameril v tovarno in izrekel urok. Iz palice bi (vse to bi bilo preverjeno in predhodno preizkušeno na posušenem drevesu) izstrelilo curek rdeče svetlobe, ki bi zadel tovarno. Nato bi se odpravil domov in užival v sveže iztisnjem soku iz strupenega bršljana.

Po dveh dneh bi dimnik in del tovarne, kjer se kopičijo nevarni odpadki razneslo (seveda ne bi bil nihče poškodovan, saj bi ljudje eksplozijo videli samo tako, da bi vse izginilo) In jaz bi lahko do konca življenja užival v gojenju mesojedih rastlin.